

BM; ABD VE İSRAİL'İN

“KARA SİYASETİNİ AKLAMA” TEŞKİLATIYDI

□□□□□□

ABD, işgale BM'yi de katmak istiyordu.

ABD'nin (2007-2009) BM Daimi Temsilcisi Büyükelçi Zalmay Halilzad, *“BM'nin Irak'ta daha fazla rol oynayabileceğini”*

söylemişti. Halilzad, BM Genel Sekreteri Ban Ki-mun'a güven mektubunu sunduktan sonra gazetecilere yaptığı açıklamada,

“BM'yi daha etkili bir kurum haline getirmek için Genel Sekreter ile birlikte çalışmak istediğini”

belirtmişti. Halilzad, gazetecilerin Irak ile ilgili soruları üzerine, “Irak ile ilgili önemli bir toplantının 3 Mayıs 2007'de Mısır'da yapılacağını belirterek, İran'ın da bu toplantıya katılacağını açıklamasının kendisini şaşırtmadığını” söyleyip; Irak'taki durumu etkileyen güçlerin, kendi aralarında bir anlaşmaya varmalarına gereksinim duyulduğunu belirten Halilzad, bu kapsamda “İran'ın Irak'taki hükümetin desteklenmesi açısından önemli bir rol oynayabileceğini” dile getirmişti. Irak'taki ABD büyükelçisi Halilzad, BM'nin Irak'taki rolünü artırabileceğine inandığını da belirterek, özellikle

“Irak'ın yeniden yapılanmasına yönelik programın uygulanmasında Irak'ın BM'nin desteğine ihtiyaç duyduğunu” ifade etmişti.

“İran, Irak'ta önemli rol oynayabilir” deniyordu!..

Zalmay Halilzad; ayrıca “İran'ın, Irak'ın istikrarında önemli rol oynayabileceğini” belirtmişti.

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Eylül 2020

“İran'ın, Irak hükümetine yardımcı olma konusunda oynayabileceği önemli bir rolü var” diyen Amerikalı Büyükelçi, buna rağmen ABD yönetiminin; **“İran'ın Irak'taki direnişçilere yardım ettiği”** görüşünü tekrarlamıştı. Halilzad; İran'la, Irak hükümetine destek konusunda iş birliği yapmayı beklediklerini ifade etmişti.

“İsrail'in güvenliği her şeyden önemli” görülüyordu!..

Halilzad; işgalci İsrail ile ilgili soru üzerine ise **“İsrail'in, ABD'nin önemli bir müttefiki olduğunu belirterek, İsrail'in güvenliğinin önemli olduğunu”**

kaydetmişti. Halilzad,

“İsrail ile Filistin arasındaki sorunun çözümünde ‘iki devlet’ esasına uygun çözümün unutulmaması gerektiğini, Bush yönetiminin de bu çözümü savunduğunu” ifade etmişti.

Birleşmiş Milletler cebri diplomasi uyguluyordu

Washington yönetiminin; Birleşmiş Milletler (BM) üzerinden cebri (zorlayıcı) diplomasi uygulayarak bölgesel ve uluslararası anlaşmazlıkları kendi yararına yönlendirmeye çalıştığı artık herkesçe bilinmektedir. Yaptırım gücü olan Güvenlik Konseyi'nin çoğunlukla ABD'nin çıkarlarına hizmet eden bir birim haline geldiği görülmektedir. Tahran yönetimine boyun eğdirmek için alınan karara Fransa, Rusya Federasyonu ve Çin karşı çıkmamıştı. Bu arada Körfez'de sınır ihlali yaptıkları için gözaltına alınan İngiliz askerleri üzerinden Tahran'a karşı bir askeri operasyon hazırlığı da dikkati çekmekteydi.

BM, “emperyal projelere meşruiyet sağlamak” için kullanılıyordu.

Tüm bu faaliyetlerde, karşı tarafa taleplerini kabul ettirmek için sınırlı güç kullanmayı içeren cebri diplomasi uygulamaları dikkati çekmekte, BM ise burada; “emperyal projelere meşruiyet sağlamak” için istismar edilmekteydi. Cebri diplomasi uygulamasındaki başarısızlık durumunda ise karşı tarafa taleplerini silahlı güç kullanarak dayatmayı amaçlayan askeri strateji gündeme getirilmiştir.

BM'nin cebri diplomasisi; özellikle uluslararası ilişkilerde ihlalleri önlemeyi ve haksızlıkları gidermeyi amaçlarken, bugün; bazı gelişmiş merkezi emperyal ülkelerin taleplerini, diğerlerine dayatma politikasına dönüşmüş vaziyettedir.

ABD'nin BM'deki o dönem Büyükelçisi John Negroponte'nin; yine dönemin Irak Büyükelçisi Muhammet Douri'yi tehdit edercesine, Irak'a saldırı olacağı konusunu gündeme getirmişti. BM Güvenlik Konseyi'ne de bir mektup göndererek ABD'nin savunması açısından Güvenlik Konseyi'nden daha fazla eylem beklediklerini belirtmişti. Bu kadar ileri gitmek, Güvenlik Konseyi üyesi İngiltere'yi bile rahatsız etmişti.

"Güçlü olan haklıdır" politikası uygulanıyordu!

BM üzerinden uluslararası kabul görmüş kurallara göre değil de emperyal merkezlerin ulusal çıkarlarına göre *insani müdahale* adı altında yapılan girişimler, gelişmekte olan çevre ülkeleri dışlayıcı ve "güçlü olan haklıdır" anlayışını egemen kılacak sürecin yürütülmesidir. Birleşmiş Milletler sözleşmesinde her ne kadar "biz halklar/insanlar" ifadesine yer verilse de bu kuruluş, pratikte devletlerin temsil edildiği bir forum olmaktan öteye gidememiştir. Burada güçlü devletler, Güvenlik Konseyi aracılığıyla veya ekonomik güçlerini kullanarak, Genel Kurul'daki üye devlet temsilcileri üzerindeki dolaylı baskılarıyla etkinliklerini sürdürmeye çalışmışlardır. ABD'nin çıkarlarına karşı bir tutum, gelişmekte olan ülkelerin ABD kontrolündeki IMF gibi kuruluşlardan destek almalarını zorlaştırırken, tersi tutumlar ise ödüllendirilmektedir. Gorbaçov; Eylül 1987'de güvenli bir dünyanın oluşturulması için öne sürdüğü düşüncelerinde, "*Biz insanlık aynı kayıktayız ya batacağız ya da beraber kurtulacağız*" demişti. Fakat aradan geçen yıllar batan kayıkların sadece gelişmekte olan ülkelerin kayıkları olduğunu göstermiştir.

NATO, Uyuşturucu ve Silah Kaçakçılığı Yapıyordu!

Çok sayıda önemli uyuşturucu davasına giren Av. Ekrem Marakoğlu, tahmin ettiğim gibi en çarpıcı açıklamalarını da bu dosyalar üzerinde konuştuğumuzda yapmıştı. Bana, "**Mesela yurtdışında tonlarca uyuşturucu madde yakalanıyor. Hiçbir Hollandalı sanık yakalanmıyor, niye? Hiçbir İspanyol sanık yakalanmıyor, niye?**"

sorusunu yönelten Marakoğlu'na,

"**Niye?**"

deyip soruyu ona iade ettiğimde şu ilginç anlatımlarda bulunmuşlardı:

"Kendi kendilerini koruyorlar. Ayrı bir şey... Hollanda'ya giren uyuşturucu, bu ülkenin ihtiyacının asgari beş misli. Birini kendileri kullanıyor, dördünü ne yapıyorlar? NATO subayları vasıtasıyla Amerika'ya gönderiyorlar. Ama uyuşturucu kaçakçılığı deyince devamlı onun ayıbı da doğrudan doğruya Türkiye'nin yüzüne vurdurulmak isteniyor. Bu dosyalarda niye hiç Avrupalı sanık yok yahu? Türklerle ilgili bütün dosyalar burada. 100 kilo eroin götürmüş Hollanda'ya, tamam. Peki, bunun alıcısı kim? Hollanda'yı bilen, Avrupa'yı bilen, cezasını yatmış ve yatmakta olan müvekkillerimden duyduğum kadarıyla; Amerikalı NATO subayları, Amerika'ya götürüyorlar!?"

NATO subaylarının uyuşturucu ticaretinde rol alması gibi şaşırtıcı bir iddiayı ortaya atan Ekrem Marakoğlu, İstanbul DGM'ye verdiği üç sayfalık dilekçede bu iddiayı şu şekilde tekrarlamıştı: "Mesleki çalışmalarım ve araştırmalarım sebebiyle biliyorum ki, Hollanda'ya dışarıdan giren uyuşturucu maddenin miktarı, Hollandalıların kullanım ihtiyaçlarının tam beş mislidir. Ancak uyuşturucu kaçakçılığıyla dünya çapında mücadele eden kuruluşların yetkilileri ortaya çıkıp Hollandalılara, 'Siz Hollanda'ya giren uyuşturucunun beşte dördünü ne yapıyorsunuz?!' diye sormuyor. Eğer bu sorunun cevabı ciddi olarak araştırılırsa, tonlarca uyuşturucunun Hollanda'daki NATO subayları aracılığıyla Amerika'ya kaçırıldığı ortaya çıkacaktır ."[1]

İşgalci Amerika Kürtlere, Peşmergeler için milyonlarca dolar gönderiyordu. ABD Türkiye'ye karşı Peşmergeye destek çıkıyordu!

İşgalci ABD'nin Irak'ı işgaline başından beri büyük destek veren Kürtlerin, kurulan yeni Irak rejiminin tüm kilit mevkilerinde söz sahibi olduğu bilinirken, bazı çevrelere göre Kürt liderlerin, ABD'ye sadakatini karşılığını fazlasıyla aldığı belirtiliyordu. İşgalci ABD'nin, Irak'ın kuzeyindeki Kürtlere, Peşmerge güçlerinin aylardır ödenmeyen maaşları için 20 milyon dolar gönderdiği ortaya çıkmıştı. Adının açıklanmasını istemeyen bir Kürt yetkili, Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) kayıtlarına dayandığı bilgilere göre, Irak'ın kuzeyindeki bölgesel Kürt yönetimine; yaklaşık 3 aydır paralarını alamayan Kürt milislerin (Peşmergelerin) maaşlarının ödenmesi için 20 milyon Amerikan doları gönderdiğini, ancak ödeneğin tam olarak hangi tarihte yapıldığının bilinmediğini söylüyordu. Aynı kaynak, parayı yetersiz bulan Kürtlerin, hayal kırıklığına uğradığını da ileri sürmüştü. Kuzey Irak'taki Kürt milis gücünün sözde komutanı General Ahmed Hamid Fendi'nin, bu paranın ortalama 400 dolar olan milis maaşlarına yetmeyeceğini savunduğu, bu nedenle yeni bir para kaynağı arayışına girildiği ifade ediliyordu. Ödenen para ile ilgili herhangi bir bilgi vermeyen Beyaz Saray yönetiminin ise söz konusu parayı ABD Kongresi'nce onaylanan Savunma Bakanlığı Pentagon'un, 521 milyar dolarlık bütçesinden gönderdiği tahmin ediliyordu.

Türkiye Barzani ile hizaya mı sokuluyordu?

ABD'li yazar Ignatius, Barzani için; ***"milliyetçi çıkışlarıyla, ABD'nin üs kurma planlarını bozuyor"*** diyor ve ***"O zaman Barzani'ye sövmek yerine; Türkiye'nin, belki de kendisine teşekkür etmesi gerekiyor"*** şeklinde alay ediyordu. Washington Post yazarı David Ignatius ABD başkentinin nabzını en iyi tutan gazetecilerden biri. 18 Nisan 2007 tarihli, "Irak'a dönük yeni tehdit" başlıklı yazısı da bu yüzden çok önemli sayılıyordu.

Ignatius, özetle; artan Kürt milliyetçiliğinin Kuzey Irak'a dış müdahale ihtimalini artırarak ABD'nin bölgede üs kurma planlarını tehlikeye soktuğunu belirtiyor ve böylece ABD'nin bölgeye üs kurma emelleri olduğunu ortaya koymuş oluyordu. Amerikan ordusunun Kuzey Irak'a konuşlanması ihtimalinin Genelkurmay'ın "tehdit algılamasında" önemli yer tuttuğu artık sır değildi. ABD'nin eski başkanı Bill Clinton'un, Hürriyet'ten Daphne (Defne) Barak'a, "Irak'a dönük en son ciddi tehdidin Türkiye'nin askeri müdahalesi olduğunu" belirtmesi ve buna karşı tedbir istemesi ise bu endişeyi iyice körüklemişti... Ankara'nın ve özellikle de TSK'nın bunu kesinlikle istemeyeceği ise ortadaydı. Zira bu durumda Kerkük'ü ele geçirme planları dahil olmak üzere, Iraklı Kürtlerin siyasi emellerini gerçekleştirmeleri ihtimali daha da artmış olacaktı... Ortadoğu'nun kaygan siyasi zemini yüzünden Ankara'da yapılan hesaplar hiçbir zaman tutmuyordu.

Siyonizm'in güdümündeki BM YPG-PKK teröristleriyle anlaşma imzalıyordu!

Batı destekli terör örgütü YPG/PKK, Birleşmiş Milletler (BM) ile imza attığı ***"çocukları savaştırmayı bırakma"*** eylem planıyla aslında işlediği savaş suçunu itiraf etmiş olmaktadır. Skandal eylem planı, BM Cenevre Ofisi'nin tatil olduğu cumartesi günü ve sadece birkaç kişinin bilgisi dahilinde ve gizlice imzalanmıştı. Bu anlaşma BM'nin teröristleri bir "taraf" olarak gördüğünü de kanıtlamıştı. "SDG" ismini kullanan terör örgütü YPG/PKK'nın, BM Genel Sekreteri Antonio Guterres'in silahlı çatışmalarda çocuklar konusundaki özel temsilcisi Virginia Gamba ile BM Cenevre Ofisi'nde; ***bünyesindeki çocuk savaşçıları bırakması*** için hazırlanan eylem planına imza attığı ortaya çıkmıştı. Uzun süredir 11-16 yaş arası çocukları savaştırdığı bilinen YPG/PKK, skandal anlaşmayla, bu konudaki suskunluğunu bozmuş ve durumu ilk kez kabul etmiş olmaktadır. Uluslararası İnsan Hakları

Örgütlerinin defalarca gündeme getirdiği konu, Anadolu Ajansı (AA) tarafından da belgelenmiş durumdaydı. BM Cenevre Ofisi Genel Direktörünün Basın Sözcüsü Alessandra Vellucci, bu skandal planın güya

"güvenlik sebeplerinden dolayı kamuoyuna duyurulmadığını" savunmuş ve

"Gizli tutulmasının tek sebebi budur"

yalanına sığınmıştı. BM Cenevre Ofisi'nin üst düzey yetkililerinden biri ise toplantıdan kendisinin dahi haberdar olmadığını açıklamıştı. Böylece Siyonist Yahudi Lobilerinin güdümündeki BM Teşkilatının, aslında barışın değil, savaş ve saldırıların, hatta terör olaylarının bir kılıfı olduğu ispatlanmıştı.

ABD'li Dev şirketten Siyonist İşgale Yardım Tezgâhı Mide Bulandırıyor!

ABD ve bazı ülkelerdeki havaalanlarında, gümrük vergisinden muaf ürünlerin satıldığı mağaza (duty free) zincirlerinden birinde elde edilen gelirlerin, İsrail'in Filistin'deki yasa dışı işgal birimlerini finanse etmek için kullanıldığı ortaya çıkmıştı. ABD basınında, *"ABD'nin Gümrük patronları İsrail'in tartışmalı yerleşimlerini finanse ediyor"*

başlıklı bir haber yayımlanmıştı. ABD ve dünya genelindeki bazı havaalanlarında hediyelik eşya dükkânlarının sahibi olan Florida merkezli Falic ailesinin İsrail'e verdiği destek vurgulanırken, Simon ve Jana Falic çiftinin, bu dükkânlardan elde ettiği gelirler üzerinden Filistin'deki yasa dışı işgal birimlerini finanse ettiği anlaşılmıştı. İsrail'deki ırkçı İsraili siyasetçi ve gruplara da maddi destek sağladığı belirtilen Falic çiftinin, bu zamana kadar söz konusu gruplara ve Batı Şeria ile Kudüs'teki yasa dışı işgal faaliyetlerine 5.6 milyon dolar para bağışladığı kanıtlanmıştı.

Bütün bunlara rağmen, hâlâ ve ısrarla, ABD yönetimleriyle ve onların arkasındaki Siyonist merkezlerle, sadık müttefik rolüyle işbirlikçilik yapmayı siyasi feraset zanneden -veya böyle gösteren- Erdoğan iktidarıyla hiçbir yere varılamazdı. ABD'nin koltuğu altında, AB'nin kuyruğunda huzurlu ve onurlu bir Türkiye kurulamazdı!.. Velhasıl, maalesef Erdoğan iktidarı, bırakın ekonomik, sosyal, siyasi ve ahlâki sorunlarımızı çözmeyi; bizzat kendileri Türkiye'nin en büyük sorunu olup çıkmışlardı.

Atatürk'ün Milli Mücadele Hazırlığı ve Beyinsizlerin Hazımsızlığı!

Olağanüstü şartlar dolayısıyla Başkomutan Mustafa Kemal Paşa'nın yasal yetkileri sınırsızdı, ama parasal gücü sifıra yakındı. Üstelik, Türk ordusunun Sakarya'nın

doğusuna çekilişinden Başkomutan seçildiği güne dek tam on gün geçmişti ve düşman, savunma hatlarımızı zorlamaktaydı. Zaman ve imkânın; en değerli olduğu günlerde boşa harcanacak her fırsat bize çok pahalıya mâl olacaktı. Büyük yetkilere sahip Başkomutan Mustafa Kemal Paşa'nın ihtiyacı olan iki şey vardı: Zaman ve imkân... Ama Aziz Erbakan Hocamızın buyurdukları gibi; *"Eğer inanç ve azim varsa, imkân da bulunacaktı!"*

Zaten Atatürk, Başkomutan seçildiği gün Meclis'te, büyük ve şefkatli ulusunun her zaman yardımlarını göreceğine inancını hatırlatmamış mıydı? Uzun sürmüş savaşların etkisiyle yorgun, yoksul ve güçsüz kalmış ulusunun bu ağır koşullar altında özgürlük ve bağımsızlığı için bütün varlığını ortaya koymaktan çekinmeyeceğini haykırmamış mıydı? Ayrıca, orduya ve ulusa seslenen bildirisinde; ülkenin ve milletin maddi ve manevi bütün gücünü bağımsızlığın elde edilmesine yöneltmek için, alınacak hiçbir önlem ve girişimde gevşeklige ve hoşgörüyeye yer verilmeyeceğini vurgulamamış mıydı? Ne zaman ve imkân konusunda, ne de yurt kavramı karşısında ayrıntılardan başka bir şey olmayan diğer düşüncelere bağlı kalmayarak; düşman ordusunun yok edilmesi için gerekli her şeyin yapılacağını açıklamamış mıydı? Öyleyse, Kutlu Komutanın mali ve maddi kaynak yetersizliğini yenmek için de elbette bir düşündüğü vardı. Başkomutan Mustafa Kemal Paşa, bu nedenle yasa kuvvetinde beş Milli Yükümlülük Emirleri (*Tekâlif-i Milliye Emirleri*) yayımlamış ve bu emirler telgrafla tüm Anadolu'ya yollanmıştı. Vali ve kaymakamlar uygun araçlarla bu kurtuluşa katkı emri halka duyurmuşlardı. Başkomutan Mustafa Kemal Paşa'nın yasa gücünde emirler verme yetkisini ilk kez kullandığı alan işte bu Milli Yükümlülük Emirleri olacaktı. Emirler bir sıra numarası altında yayımlandığından "Bir Numaralı Emir", "İki Numaralı Emir" gibi aldığı sıra numarasıyla anılıyorlardı:

- Bir Numaralı Emir: Her ilçede kaymakamın başkanlığında mal müdürü ve ilçenin en büyük askeri amiri ile idare meclisi, belediye ve ticaret odalarının seçtikleri ikişer üyeden oluşan Tekâlif-i Milliye Komisyonları (Ulusal Yükümlülük Kurulları) kurulacaktır. Bu komisyonlara o yörenin Müdafaa-i Hukuk Dernekleri merkez kurulundan iki üye ile köylerde imamlar ve muhtarlar tabii üye sıfatıyla katılacaklardır. Tekâlif-i Milliye Komisyonları derhal toplantılara başlayacak ve hiçbir komisyon üyesi hizmetlerine karşılık ücret almayacaklardır. Ayrıca, her komisyon iki ay süre ile askeri hizmetleri ertelenmek üzere altı memur çalıştıracaktır. Tekâlif-i Milliye Komisyonları, savaş ekonomisine giren ve Tekâlif-i Milliye Emirleri'nde belirtilen malları toplayarak kendisine bildirilen cepheye gönderecek, ayrıca bu emirlerin hizmet yükümlülüğüne ilişkin hükümlerini uygulayacaklardır. Komisyon üyelerinden görevinde ihmal gösterenler, vatana ihanet suçu işlemiş sayılarak ona göre cezalandırılacaklardır.

- İki Numaralı Emir: Kentler, kasabalar ve köylerdeki her ev birer kat çamaşır (külot, fanila veya benzeri iç giyimi), birer çift çorap ve birer çift çarık hazırlayarak belirli süre içinde komisyona teslim edilecektir. Ordu ihtiyaçlarında kullanılacak bu giyeceklerin yöresel

özellikler göz önünde tutularak hazırlanmasına dikkat gösterilecektir.

- Üç Numaralı Emir: Tüccar, esnaf ve halk; ellerinde bulunan çamaşırılık veya amerikan bezi, patiska, pamuk, yıkanmış ve yıkanmamış yün ve tiftik, erkek elbisesi yapımına yarayan her türlü kışlık ve yazlık kumaş, kösele, taban astarlığı, sarı ve siyah meşin ve sahtiyan (deri), mamul veya yarı mamul çarık, fotin, demir kundura çivisi, tel çivi, kundura ve saraç ipliği, nal, nal yapımında kullanılan demir, yem torbası, mih, yular, belleme, kolan, kaşağı, gebre, semer ve organların yüzde kırkını Tekâlif-i Milliye Komisyonları'na teslim edeceklerdir. Teslim edilen malların bedelleri daha sonra devlet tarafından kendilerine ödenecektir ve ödenmiştir.

- Dört Numaralı Emir: Tüccar ve halkın elinde bulunan mevcut buğday, un, saman, arpa, kuru fasulye, bulgur, nohut, mercimek, koyun, keçi, kasaplık sığır, şeker, gazyağı, pirinç, sabun, tereyağı, zeytinyağı, tuz, çay ve mum stoklarının *yüzde kırkına* ordu adına el konulacaktır. El konulan malların bedelleri daha sonra devlet tarafından ödenecektir.

- Beş Numaralı Emir: Ordu ihtiyacı için daha önce alınan taşıt araçlarının dışında halkın elinde kalan her türlü taşıt aracıyla (at arabası, yaylı, öküz arabası, kağrı, at, eşek, katır, deve, kamyon, kamyonet, motorlu tekne, taka) ayda bir kez olmak ve yüz kilometreyi aşmamak koşuluyla orduya ait malları istenen yere kadar götüreceklerdir. Taşıma hizmetleri parasız yürütülecek, kimseye ücret ödenmeyecektir.

Şimdi bu haklı talepleri ve hayırlı tedbirleri bile tenkit eden şuursuz ve sorumsuz kimselere sormak lazımdı:

Yurdumuzun dört bir tarafının; Haçlı ve Barbar Batılılarca işgale uğradığı, Aziz Milletimizin malı ve canı dahil bütün imkânlarıyla yeni bir Kurtuluş Savaşı'na mecbur bırakıldığı böylesine kritik ve kaotik bir ortamda, Gazi Mustafa Kemal bu Tekâlif-i Milliye Talimatı'nı hazırlayıp uygulamayacaktı da ne yapacaktı? Şimdiki işbirlikçi iktidarlar ve Din istismarcısı sahte kahramanlar gibi, stratejik vatan topraklarımızı para karşılığı yabancılara mı kiralamalıydı? Bunlar gibi eldeki birkaç fabrikayı ve tüm Milli yatırımları düşmanlara mı satmalıydı? Zaten kendi vatanları, namusları ve bağımsızlıkları uğruna cepheye koşan çocuklarıyla ve yakınlarıyla yiyecek ve giyeceklerini seve seve paylaşan Milletimizin desteği alınmayacaktı da başka, hangi çareye başvurulacaktı? Bu fedakârlık yapılmıyorsa Şanlı Kurtuluş Savaşı nasıl kazanılacaktı?

Bu Milli ve mecburi talimat ve tertibatları, bir zorbalık gibi göstermeye çalışanların genlerine ve kirli geçmişlerine bakmak lazımdı. Çünkü düğün alayı değil, Kurtuluş Savaşı hazırlığı yapılmaktaydı. Ülke topraklarımızı resmen ve fiilen işgale kalkışan yedi düvele ve dönemin en gelişmiş silah teknolojilerine karşı, kıt kanaat imkân ve fırsatlarla, ama kutlu iman ve cihat aşkıyla, tarihte benzeri az görülen bir Milli Kurtuluş Mücadelesi başlatılmıştı. Bütün bu tarihi ve talihli kalkışmayı alkışlamak ve gurur duymak yerine, hâlâ karalamaya ve karşı çıkmaya çalışanların, bir de dindarlık kisvesiyle bu kindarlıklarını meşrulaştırma çabaları, şayet ahmaklık değilse, mutlaka alçaklıktı...

[1] Faruk Mercan / Onlar Başroldeydi, Doğan Kitap, sh.293